

Mirjana Rakić, urednica je emisije Reporteri. Iza nje je četrdeset godina novinarske karijere, intervjuirala je brojne važne ličnosti od Jasera Arafata, Margaret Thatcher do Gadafija. Dobitnica je mnogih nagrada i priznanja, među njima je nagrada za životno djelo, te je proglašena najboljom tv novinarkom. Ukratko, Mirjana Rakić je dovela hrvatsko novinarstvo na višu razinu jer radi svoj posao s ljubavlju i humanost joj je oduvijek na prvom mjestu. Danas progovara o početku svoje karijere, o velikoj ljubavi prema Africi i svojim stavovima prema ulasku u EU.

Da se morate opisati u samo nekoliko riječi, koje bi to riječi bile?

Sigurnost, povjerenje, točnost i znanje.

Završili ste politologiju, kako je došlo do toga da se počnete baviti novinarstvom?

To je bila čista slučajnost. Oduvijek sam htjela studirati medicinu, no nažalost nisam uspjela proći prijemni ispit. Nakon toga mi je bilo potpuno svejedno što ću studirati, a politologiji je pogodovala ta činjenica da sam stanovala u zgradi s tajnicom na tom fakultetu, pa sam njoj predala papire i budući da sam imala sve odlično, nije bilo potrebe za kvalifikacijskim prolazom. Nisam znala što ću nakon političkih znanosti, no uvidjela sam već na prvoj godini da je to vrlo kvalitetan studij, a profesori su bili prva kategorija koju je tada Hrvatska mogla dati.

Koji je bio Vaš prvi novinarski zadatak? Kako su izgledale pripreme za njega?

Pripreme su bile kao za odlazak na Himalaju! Prijavila sam se na audiciju za vanjskog suradnika, koju sam prošla. Svi mi vanjski suradnici bili smo "potrčki" i uglavnom smo čitali dnevničke tekstove da shvatimo kako to treba izgledati, kako se piše, koliko je trajanje, što se od nas traži... I tako je mene za prvi zadatak dopala brucosijada na rudarskom fakultetu, skok preko kože, od trideset sekundi, koji sam ispravljala četiri puta i već sam smatrala da nisam nizašto. Dok mi na kraju Tomo Đurinović nije rekao da je bilo dobro i prvi puta, no da mi je htio pokazati kako se od četiri rečenice daju izvući različite stvari.

Intervjuirali ste mnoge važne ličnosti, tko je od njih na Vas ostavio najdublji dojam?

Dosta ih je bilo, no moram priznati da me fascinirala Margaret Thatcher s kojom sam imala priliku dva puta razgovarati. Ta oba puta ona više nije bila premijerka. Fascinirala me utoliko, koliko se ona promijenila na bolje kroz te godine bivanja premijerkom, ona je oduvijek bila političar i što se tiče ideje, nastupa i ambicije, a to se ne može naučiti, s time se rodi. Na kraju našeg drugog razgovora ona je pogledala prema šefu svoga kabineta, Robinu Harrisu i upitala ga da li je sve bilo u redu. Dakle, ona je u svakom trenutku, već duboko u mirovini mislila na to da je ona britanska političarka i da si ne smije dopustiti da nešto krivo kaže, što me jako impresioniralo.

Postoji li netko koga još niste intervjuirali, a voljeli bi?

Naravno, ima ih mnogo! Ali teško da i hoću jer ću uskoro u mirovinu. Uvijek se javljaju novi ljudi, recimo Aung San Suu Kyi, disidentica u Burmi koja je pristala na život iza zida, nije se dala istjerati iz te zemlje. Do recimo tih žena u Africi koje su sada premijerke, fascinantno mi je kako uopće preživjeti u takvim situacijama. Dakle, to je ono što me zanima, a ne državnici po Europi.

Očito je da Vas Afrika jako zanima, jeste li bili tamo?

Jesam, putovala sam po cijelome svijetu, jedino nisam bila u Australiji, i baš južnoj Americi, u Brazil, u Argentini; bila sam na sjeveru, u Kolumbiji. Puno sam putovala po Africi, prošla sam sjever Afrike, Egipat, Tunis, Libiju, čak sam intervjuirala Gadafija prije dosta godina. Bila sam i u Sudanu i to u južnom koji je baš "crna Afrika". Afrika mi je prekrasna, volim vrućinu, fascinirali

su me ljudi sa svojim stavovima prema životu i to što su oni dio kolonijalne prošlosti. Ti bivši kolonizatori još uvijek imaju svoje interese tamo, a Afrikanci moraju s nekim trgovati i to onda rade pod najmizernijim uvjetima. Njih se uvijek pokušava izigrati, čak i "fair traid" u originalu ne izgleda kako bi trebao. Od toga se čovjeku duša stisne i zapita se zbog čega to radimo? Afrika je bogata i sav taj interes bivših kolonizatora nije tu radi pijeska, nego zbog tog bogatstva od kojeg Afrikanci imaju "nokat", jer imaju koruptivne sustave. Mislim da Afrika može daleko više i da joj se daleko premalo pruža. Pruža joj se pomoć, a Afrikancima to ne treba (osim u lijekovima), oni trebaju pomoć u smislu da ih se uputi, a pravu pomoć trebaju oni koji su korumpirani.

Uz ovaj posao koji nosi sa sobom dosta obaveza, imate li neki hobi?

Volim čitati, no nemam neke hobije. Kada sam na odmoru mogu čitati i po četiri knjige paralelno, a tv uopće niti ne palim. Zapravo sve što radim za sebe mogu iskoristiti i u poslu, i čitanje, i bavljenje ljudima, i potovanja koja obožavam. Kako život prolazi, shvaćam koliko je ljudski vijek kratak i da imamo malo vremena da upoznamo ljude, mjesta i čitamo knjige da bi naš život imao punoću. Zahvaljujući ovome poslu mogu reći da imam veliku punoću i bogatstvo jer je upoznavanje novih ljudi, sredina i njihovih običaja za mene velika vrijednost.

Rijetko dajete intervjue, koji je razlog tome?

To je zato jer nikada ne dajem intervjue o privatnom životu, a posao obavljam već godinama, prema tome nema nekih velikih senzacija. "Reporterji" idu već devet godina pa nema smisla razgovarati o njima, a mislim da intervju mora biti s nekim razlogom, ne samo da se pune stranice.

I za kraj jedno aktualno pitanje: jeste li za ulazak u EU?

Mirjana Rakić-legenda novinarstva

Autor Nikol Ludaš

Subota, 04 Veljača 2012 10:27

Jesam, apsolutno! Mislim da je naše mjesto u EU, da nam to otvara mogućnosti. Strani kapital je ionako već u Hrvatskoj i ovdje se ponaša kao u "džungli", slobodni smo teritorij pa činimo što hoćemo. Onoga trenutka kada ćemo i mi i taj čiji je to kapital biti u istom krugu, onda se moramo i ponašati prema istim pravilima. Osim toga ja ne znam (neka me netko ispravi ako griješim), da negdje u EU radnici ne dobivaju po godinu dana plaće. Dakle, želim dijeliti isti vrijednosni sustav sa Europom, želim zaštitu radničkih i ljudskih prava, a na prvom mjestu tih prava je da ljudi budu plaćeni za svoj rad.

Biografija Mirjane

Rakić

Mirjana Rakić je rođena

 7. ožujka 1948. u Buniću i odrasla u Zagrebu. Diplomirala je na Fakultetu politič

Dosadašnja zaposlenja:

[zaposlenka na TV Zagreb](#) od 1971.; 1971-1973 novinarka na odjelu za međunar

Video

- Reporteri - Novinarski jadi (01.10.2010.)

Nikol Ludaš,
Medikus Kreativni Laboratorij